

Dördüncüsü: İslam inancı, dinler arasında ve diğer herhangi bir dinle eşitlemeyi Müslümanlara haram kılar. Çünkü Müslümanların inancına göre hak din, sadece İslam'dır. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْغِيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ * فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ لِلَّهِ وَمَنْ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ “Allah katında din, şüphesiz İslam'dır. Ancak, Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki ihtiras yüzünden ayrılığa düştüler. Allah'ın ayetlerini kim inkâr ederse bilsin ki, Allah hesabı çabuk görür. Eğer seninle tartışmaya girişirlerse, “Ben bana uyanlarla birlikte kendimi Allah'a verdim” de. Kendilerine Kitap verilenlere ve kitapsızlara: “Siz de İslam oldunuz mu?” de, şayet İslam olurlarsa doğru yola girmişlerdir, yüz çevirirlerse, sana yalnız tebliğ etmek düşer. Allah kullarını görür.” [Ali İmran 19-20] İslam ile diğer herhangi bir din arasında eşitlemek, tehlikeli bir bidattir. İslam tarihinde ne bir Müslüman ne bir yönetici ne de bir hukukçu buna cesaret edememiştir. Dünyada hiçbir insanın, İslam'ı diğer dinlerden ayıran ayırıcı çizgileri ortadan kaldırma hakkı yok. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ [Bakara 42] Kur'an-ı Kerim, İslam'ı diğer bütün dinlerden ayrı tutmuştur. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ “Sizin dininiz size, benim dinim de banadır.” [Kâfurun 6]

İslam Şeriatı, önceki peygamberlerin Şeriatlarını neshetmiştir. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِنَبِّئُكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ “Kuran'ı, önce gelen Kitap'ı tasdik ederek ve ona şahit olarak gerçekte sana indirdik. Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet; gerçek olan sana gelmiş bulunduğu göre, onların heveslerine uyma! Her biriniz için bir yol ve bir yöntem kıldık; eğer Allah dileseydi sizi bir tek ümmet yapardı, fakat bu, verdikleriyle sizi denemesi içindir; o halde iyiliklere koşuşun, hepinizin dönüşü Allah'adır. O, ayrılığa düştüğünüz şeyleri size bildirir.” [Maide 48]

Beşincisi: Hoşgörü konusunda konuşanlara gelince, İslam, gayrimüslimlere hoşgörü konusunda insanlık tarihinin benzersiz ve en üstün örnekliğini sergilemiştir. İslam Şeriatı, insan olması açısından insanın işlerini güden bir sistemin gölgesi altında Müslümanların diğer dinlerin mensupları ile birlikte yaşamalarını sağlayan yasalar koymuştur. İşlerin güdülmesi konusunda Müslüman ile Gayrimüslim arasında ayrımcılık yapmaz. Diğer dinlerin mensuplarının hassasiyetlerini gözetir. Müslümanlara İslam'a inanmak için diğer insanları baskı yapmasını, zorlamasını haram kılar. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ [Bakara 256] Diğer dinlerin mensuplarını ibadetlerinden alıkoymak haramdır. Kamu düzeni içinde ahvali şahsiye, yiyecek ve giyecek gibi dinlerinin hükümlerine sadık kalırlar. Bu alanda Müslümanlara dayatılan onlara dayatılmadı. İslam Devleti dönemlerinde diğer dinlerin insanların tapınaklar gözetildi, İslam Şeriatının Müslümanlara haram kıldıklarını yiyip içtiler.

Aksine İslam, özellikle Kitap ehli ile ilgili konularda daha da ileri gitmiş, müşriklerin kestiklerinden değil de onların kestiklerinden yemelerini, kadınları ile evlenmelerini Müslümanlara mubah kılmıştır. Bu, Ehli Kitap insanların, Müslümanların halaları ve akrabaları olması için hısımlık kapasının açılması anlamına gelir. Dahası bizimle savaşmadıkları sürece iyilik yapmak ve adaleti gözetmekle emrolunduk.

لَمْ يَقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ “Allah, sizinle din uğrunda savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlara.” [Mümtehine 8] Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ “Allah, sizi, din konusunda sizinle savaşmamış, sizi yurtlarınızdan da çıkarmamış kimselere iyilik etmekten,

onlara âdil davranmaktan men etmez. Şüphesiz Allah, âdil davrananları sever.” [Mümtetine 8] Ama bu hoşgörü ile ideolojik ve imanı tavır farklı şeylerdir. Hoşgörünün, İslam’ın hassasiyetlerinde tefrite ve İslam’ı diğer dinler ile eşit görmeye götürmesi caiz olmaz.

Ey âlimler! Ey şeyhler! Ey imamlar ve vaizler! Sorumluluğunuz, Müslümanların genelinin sorumluluğundan daha büyüktür ve böyle kalacaktır. Sorumluluğunuz, kötülüğü kalp ile inkârın ötesindedir. İlim adamları, *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*’in haber verdiği gibi Peygamberlerin varisleridir. Âlimin sözü, müminlerin nefislerinde çok daha büyük etki bırakır. Böyle bir deklarasyon açıklayanların -İslam’ın diğer dinler ile ilişkisinin doğasına aykırı olan bu belgenin otoritesi altında ortak bir çağrı yapmak- bu zillete düşmesi yakışık almaz. Bu belgenin, çoğunluğu Şeriat ve İslam Araştırmaları uzmanı ilim adamlarından oluşan sözde Müslüman Âlimler Örgütü adına oluşturulmuş olması üzücü.

Değerli ilim adamlarımız: Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*’in hidayeti, mürşit ve nasihatçi olarak yeter. En hayırlı hidayet, Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*’in hidayetidir. Onunla sonlandırıyoruz. Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu:

أَلَا لَا يَمْنَعَنَّ أَحَدَكُمْ رَهْبَةُ النَّاسِ أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ إِذَا رَأَاهُ أَوْ شَهِدَهُ، فَإِنَّهُ لَا يُقَرَّبُ مِنْ أَجْلِ، وَلَا يُبَاعَدُ مِنْ رِزْقِ أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ أَوْ يُدَكِّرَ بِعَظِيمٍ **“Sizden biriniz hakkı gördüğü ve şahit olduğu zaman; insanların korkusu onun hakkı söylemesine asla engel olmasın. Çünkü onun hakkı söylemesi veya hatırlatması ne ecelini yaklaştırır ve ne de rızkını uzaklaştırır.”** [Ahmed]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir
Lübnan Vilayeti

H. 21 Ramazan 1441
M. 14 Mayıs 2020

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com